

Grigoraș Dinicu s-a născut la 3 aprilie 1889 în București, mahalaua Scaune într-o familie de etnie romă, de vestiți muzicanți ai epocii. Tatăl său, Ionică și bunicul Angheluș Dinicu (celebru naist) au cântat și la inaugurarea Turnului Eiffel din Paris. De mic copil, Grigoraș Dinicu a studiat muzica - vioara și alte instrumente, luând lecții cu reputați lăutari ai vremii. În perioada 1902-1906 a urmat Conservatorul, desăvârșindu-și pregătirea muzicală cu profesori reputați. La absolvire, pe scena Ateneului Român, pe lângă alte piese din repertoriul clasic universal, a prezentat compoziția proprie Hora Staccato, un succes răsunător care avea să devină melodia sa emblematică.

Ulterior absolvirii Conservatorului, s-a impus prin talentul, virtuozitatea, stilul original și măiestria mânuirii instrumentelor (viorii) dar și prin varietatea muzicii compuse și interpretate - de la cea clasică, caffè-concert și până la prelucrări de folclor, vechile cântece populare și lăutărești. După ce la început a cântat la Târgul Moșilor din Obor și în diverse localuri bucureștene de la șosea sau din centrul Capitalei și, în orchestre de prestigiu, s-a afirmat la Ateneul Român și pe mari scene internaționale din Viena, Paris, Londra, Monte Carlo, New York ș.a. În 1939, împreună cu Fănică Luca și Maria Tănase a cântat la Salonul României al Expoziției Mondiale de la New York, repurtând succese imense, remarcate de personalități internaționale prezente acolo.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, alături de mari artiști ai perioadei interbelice precum George Enescu, Constantin Tănase, Maria Tănase ș.a. a participat și cântat în spectacole și concerte de binefacere, inclusiv în spitale, pentru alinarea suferințelor răniților și ridicarea moralului militarilor. Din păcate, urmare a eforturilor prelungite, surmenajului și epuizării, în timpul unui turneu internațional de mare succes în Turcia (Istanbul și Ankara), Grigoraș Dinicu a suferit un accident vascular cerebral în urma căruia, a rămas cu serioase sechele locomotorii, nemaiputându-și stăpâni bine mișcările (îndeosebi pe partea stângă). După mai multe luni de repaus pentru recuperare, în 1945 a revenit în activitate, dar din cauza problemelor medicale care i-au afectat mișcarea mâinilor, nu a mai putut cânta la vioară constant, cu măiestria de dinainte. Cu toate acestea, el a mai fost solicitat să susțină împreună cu taraful său recitaluri în localuri și pe scenă, continuând să se bucure de succes la publicul care îl îndrăgea de mulți ani.

La 23 august 1947, Sindicatele Artiștilor, Scriitorilor și Ziaristilor din România, în semn de omagiu pentru marele muzician, i-au organizat maestrului Grigoraș Dinicu pe scena Ateneului Român un concert festiv (aniversarea 40 de ani de activitate în slujba muzicii și culturii românești) susținut de orchestra Barbu Lăutaru, dirijată de Victor Predescu, la care au fost invitați să cânte Maria Tănase, Ioana Radu, Rodica Bujor, Ion Luican, Nicu Stoenescu, Petre Gusti ș.a. În același an 1947, lui Grigoraș Dinicu i s-a pus un diagnostic necruțător, cancer al laringelui, care a necesitat operație în urma căreia și-a pierdut vocea (din cauza canulei aplicate).

Grigoraș Dinicu Un virtuoz al muzicii românești

Ulterior, starea sănătății s-a înrăutățit treptat, iar la 14 martie 1949 a decedat, fiind înmormântat în prezența unui numeros public și în acordurile Horei Staccato la cimitirul Pătrunjel (azi Reînvierea), unde își dorm somnul de veci mai mulți lăutari vremii. Rămân de pe urma lui Grigoraș Dinicu înregistrările pe discuri de ebonită, vinil și mai nou pe CD ale melodiilor sale nemuritoare, interpretate cu măiestrie inegalabilă precum: Ciocârlia, Hora mărtișorului, Ceasornicul, Doina haiducului, Hora lui Dinicu, Sârba lui Ilie, Hora lui Dobrică, Sârba lui tanti, Hora boierească, Hora lui Teișanu, Sârba fetițelor, Doina oltenească, Jalea țigănească, Aoleu leliță Floare, Am ibovnica la Mizil, Astă iarnă era iarnă, Cine-a pus cârciuma-n drum?, Plaisir d'amour, Souvenir și multe altele, care au încântat generații întregi de iubitori de muzică bună.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*